

L'italiana

Gioacchino Rossini

in Algeri

Òpera còmica en dos actes (sobretitulada en català).

Text d'Angelo Anelli.

Estrenada al Teatre San Benedetto de Venècia, el 22 de maig de 1813.

<i>Isabella</i>	Laura Vila	<i>Mestres assistents musicals</i>	Andrea Álvarez
<i>Mustafà</i>	Toni Marsol		Marta Pujol
<i>Lindoro</i>	Joan Ribalta		Anna Crexells
<i>Taddeo</i>	Carles Daza	<i>Traducció sobretitulat</i>	Jordi Torrents
<i>Elvira</i>	Ximena Agurto	<i>Adaptació sobretitulat</i>	Glòria Nogué
<i>Zulma</i>	Carla Mattioli	<i>Regidor d'escenari</i>	Jordi Galobart
<i>Haly</i>	Xavier Aguilar	<i>Realització escenografia</i>	Raül Vilasís
			Berta Vidal
<i>Director d'orquestra</i>	Santiago Serrate	<i>Realització vestuari</i>	Manolita Benavides
<i>Director del cor</i>	Daniel Gil de Tejada	<i>Maquillatge</i>	Nani Bellmunt
<i>Director d'escena</i>	Carles Ortiz	<i>Perruqueria</i>	Gisela Miret
<i>Disseny d'escenografia</i>	Jordi Galobart		
<i>Il·luminador</i>	Nani Valls		
<i>Vestuari</i>	AAOS		

Cor Amics de l'Òpera de Sabadell

Orquestra Simfònica del Vallès

REPRESENTACIONS

FEBRER 2015

Sabadell

La Faràndula

Dimecres 18, a les 21.00 h

Divendres 20, a les 21.00h

Diumenge 22, a les 18.00 h

Reus

Teatre Fortuny

Dimarts 24, a les 21.00 h

MARÇ 2015

Manresa

Teatre Kursaal

Dimecres 4, a les 21.00 h

St. Cugat del Vallès

Teatre - Auditori

Divendres 6, a les 21.00 h

L'acció te lloc a Alger, a principis del segle XIX.

ACTE PRIMER

Escena primera

Un saló en el palau del Bei d'Alger.

Elvira, esposa del Bei, acompanyada per la seva esclava Zulma i els eunucs es lamenta que el seu marit, el Bei Mustafà, ja no l'estima. Els eunucs diuen que les dones han nascut per sofrir i no poden oposar-se al seu destí (*Serenate il mesto ciglio*). Mustafà no vol ni escoltar-la.

El que el Bei vol és un nou desafiament a la seva virilitat: vol adquirir una fogosa dona italiana i li passa l'encàrrec de trobar-la a Haly, capità dels corsaris d'Alger. Si no ho aconsegueix, en patirà les conseqüències.

Lindoro és un esclau italià del Bei que somia només en tornar a la seva pàtria i a la seva estimada Isabella (*Languir per una bella*). Els plans de Mustafà per a ell, però, són uns altres: com que vol desfer-se d'Elvira ha pensat de casar-la amb l'italià. A tal fi li pregunta si li agradaria casar-se (no li diu amb qui) i Lindoro posa totes les excuses possibles, però Mustafà sempre troba una resposta (*Se inclinassi a prender moglie*). La cosa queda aquí, de moment.

Escena segona

Una platja d'Alger.

Hi ha hagut un naufragi. Es tracta d'un vaixell italià. Entre els naufragats es troba Isabella, que s'ha fet a la mar a la recerca del seu estimat Lindoro, acompanyada per Taddeo, un vell que la pretén i no la deixa ni un moment amb l'esperança de poder-s'hi casar. Víctima del desastre i rodejada de corsaris que saquegen el botí, Isabella es lamenta de la seva mala sort (*Cruda sorte! Amor tiranno!*).

La italiana, però, és una dona coratjosa i de recursos, així que decideix treure partit de la situació. Diu que és italiana i que Taddeo és el seu oncle. Haly està encantat: ja pot complir l'imperiós encàrrec de Mustafà i fa presoners els dos italians. Quan queden sols, Isabella i Taddeo discuteixen, però finalment resolen unir forces per sortir bé de la situació (*Ai capricci della sorte*).

Escena tercera

De nou el palau del Bei.

En conèixer la notícia de la captura de la italiana, Mustafà exulta d'alegria (*Già d'insolito ardore*). Per acabar de convèncer Lindoro li diu que si es casa amb Elvira el deixa marxar immediatament cap a Itàlia en un vaixell venecià que és a punt de salpar d'Alger. Lindoro accepta. Comença la gran escena final de l'acte (*Viva, viva il flagel delle donne*).

Entra Isabella i en veure l'aspecte de Mustafà no pot reprimir les ganes de riure, mentre que el Bei cau rendit davant la bellesa de la noia. Els guàrdies condueixen Taddeo davant el Bei de mala manera i aquest ordena la seva execució immediata. Isabella, però, el salva dient que és el seu oncle.

Acte seguit arriben Lindoro, Elvira i Zulma, amb l'objectiu d'acomiarar-se de Mustafà (*Pria di dividersi*). Isabella i Lindoro, com no podia ser d'altra manera, és reconeixen al moment, però dissimulen. Isabella és informada de la situació generada pels plans de Mustafà i posa en marxa la seva astúcia: exigeix, de forma arrogant, que Elvira es quedi amb Mustafà i que Lindoro li sigui lliurat com a esclau personal, tot afegint que haurà d'ensenyar bones maneres al Bei. Aquest no sap com reaccionar i, en un divertit final (*Va sossopra il mio cervello*), tothom comenta la situació i admira la gosadia de la italiana davant el ferotge Mustafà.

ACTE SEGON

Escena primera

Un saló del palau.

Elvira, Zulma, Haly i els eunucs comenten astorats el canvi que ha experimentat el tirànic Mustafà, que s'ha tornat dòcil al costat d'Isabella (*Uno stupido, uno stolto*). Arriba Mustafà que encarrega a les dones portar a Isabella el missatge que al cap de mitja hora el Bei vol prendre el cafè amb ella. Isabella i Lindoro queden sols. Ella li retreu que es vulgui casar amb Elvira, però ell la treu de l'error: tot és fingit per tal de ser lliure. Aleshores decideixen fugir plegats. Lindoro expressa la seva felicitat en haver

retrobat la seva estimada (*Oh, come il cor di giubilo*). Mentrestant, l'espantadís Taddeo és nomenat 'kaimakan' (lloctinent) per part de Mustafà, com a gest de reconeixement cap a Isabella, la seva suposada neboda. Taddeo és revestit amb les robes del càrrec i, encara que a contracor, accepta per seguir la corrent al Bei i sobretot per salvar la pell (*Viva il grande Kaimakan... Ho un gran peso sulla testa*).

Escena segona

Les estances d'Isabella en el palau.

Isabella s'està empolainant quan li és comunicat el missatge del cafè. Isabella li diu a Elvira que ella també hi serà present, malgrat que el Bei no hi estigui d'acord, i ordena preparar cafè per a tres. Després canta una dolça cavatina dirigida al seu estimat (*Per lui che adoro*). Mustafà, Taddeo i Lindoro l'estan espiant, però només aquest darrer sap qui és el veritable destinatari de les paraules de la noia. Mustafà arriba i li diu que en un moment donat, quan ell esternudi, haurà de marxar. Tot és a punt per prendre el cafè i Mustafà comença a esternudar, però Taddeo es fa l'orni i fa com si no sentís res. Aleshores, Isabella fa entrar Elvira per què s'afegeixi a l'esdeveniment i la fúria de Mustafà puja i puja per moments. Isabella i Lindoro se'n burlen dels dos babaus, Mustafà i Taddeo, i acaba tenint lloc un delirant quintet en el que cada qual expressa el que sent (*Ti presento di mia man... Sento un fremito*).

Escena tercera

Un altre saló del palau.

Haly no pot evitar de lloar les dones italianes, capaces d'entabonar elements com Mustafà (*Le femmine d'Italia*). Quan marxa Haly apareixen Lindoro i Taddeo. Aquest ja ha estat informat dels plans de fuga, encara que no coneix la veritable identitat de l'altre italià. Arriba Mustafà, furios per l'actitud d'Isabella. Lindoro intenta calmar-lo i li explica que tot forma part de les proves a les qual el sotmet la noia per poder-lo fer membre de l'ordre italiana dels 'pappataci' (literalment, 'menja i calla', però millor

expressat com a 'calçasses', home incapaç d'oferir resistència a les dones). Mustafà, afalagat, però sense entendre res, pregunta què és això. La resposta és que tots els italians casats són 'pappataci' i que és una posició envejable, ja que només es dediquen a menjar, beure i dormir, encara que sempre han de callar (*Pappataci! Che mai sento!*).

Escena quarta

Estances del palau davant del mar.

Isabella ha reunit tots els esclaus italians del Bei. Fugiran tots junts, guiats per Isabella (*Amici, in ogni evento... Pensa alla patria*), però abans hauran de representar els seus papers a la cerimònia dels 'pappataci'.

Arriba la comitiva dels 'pappataci', disposada per a la cerimònia d'admissió de Mustafà en tan il·lustre ordre (*Dei Pappataci s'avanza il coro*). Canvien les robes del Bei i aquest és allionat per Isabella sobre les seves noves obligacions: el seu jurament l'obliga a menjar, beure, dormir i callar sigui quina sigui la situació. Taddeo li pren jurament i, mentrestant, per posar-lo a prova, Isabella li fa carantines a Lindoro.

D'entrada, a Mustafà li costa reprimir-se, però acaba prenent les seves obligacions a consciència. Al fons de l'escenari es veu arribar el vaixell que portarà els fugats a Itàlia (*Son l'aure seconde, son placide l'onde*). Isabella i Lindoro es disposen a escapar i aleshores Taddeo se n'adona de qui és aquest realment i mira de cridar l'atenció de Mustafà sobre el que està passant. Però aquest, fidel i convençut 'pappataci', es dedica a menjar i callar. Taddeo, sempre pragmàtic, decideix passar i afegir-se a la fuga. Elvira, Zulma i Haly també adverteixen Mustafà (*Mio signore... Mio marito*) i, finalment, aquest se n'adona del que passa i crida els guàrdies, però aquests han estat prèviament emborratxats com a part del pla. Mustafà reflexiona ràpidament i decideix quedar-se amb Elvira i deixar marxar els italians, que s'acomoden amb gran alegria. La lliçió ha estat apresada: prou italianes, dones astutes que enreden els homes.

Laura Vila
Mezzosoprano
Isabella

Obté el Grau Superior de Cant en el Conservatori Superior del Liceu. Ha rebut premis a diversos concursos de cant com el Germans Pla de Balaguer o el Mirabent i Magrans, entre d'altres. En el camp operístic destaquen les seves intervencions a *Così fan tutte* a l'Escola d'Òpera de Sabadell. Per a Òpera a Catalunya, Suor zelatrice a *Suor Angelica*, Maddalena a *Rigoletto* i la Veu de la mare a *Les contes d'Hoffmann*. Posteriorment, va ser tota una revelació interpretant el personatge d'Amneris, a l'òpera *Aida*, amb un gran

èxit de crítica i públic i Fenena, a *Nabucco*. Ha cantat també altres rols com Bruixa i Mare a *Hänsel i Gretel*, Flora a *La traviata* o la Marquise a *La fille du régiment*. Ha repetit el rol d'Amneris a l'Auditorio Nacional de Madrid i Maddalena de *Rigoletto* en el festival Zome-ropera a Bèlgica. Darrerament ha debutat en el Gran Teatre del Liceu, en la producció de *Cendrillon* on ha cantat un dels papers d'Esperit. En l'àmbit de l'oratori ha cantat en el Palau de la Música Catalana (*Missa en Do M* de Beethoven), L'Auditori de Barcelona (*Requiem* de Duruflé) i a l'Auditorio Nacional de Madrid, debutant el *Requiem* de Verdi. La temporada passada va cantar la 3a. Dama de *La flauta màgica* i Adalgisa de *Norma*, personatge del que en va fer una gran creació. Recentment ens ha tornat a seduir amb la seva interpretació del personatge d'Orfeo a l'òpera *Orfeo ed Euridice*.

Toni Marsol
Baríton
Mustafà

Inicia la seva carrera a Cervera per acabar-la en el Conservatori del Liceu, obtenint el Premi d'Honor. El seu repertori abasta des de l'Edat Mitjana fins als nostres dies. Ha cantat a la majoria de països europeus treballant amb orquestres com la Simfònica del Vallès, la Filharmonia de Cambra de Barcelona, la Nacional d'Andorra, etc. i en escenaris com l'Auditori Municipal de Barcelona, el Teatre Nacional de Catalunya, el Palau de la Música Catalana, el Palau de la Música de València, el Gran Teatre del Liceu, el Teatro Real de Madrid, etc. Per al Cicle Òpera a Catalunya ha intervingut en *Tosca*, *La flauta màgica*, *Gianni Schicchi*, *Don Giovanni*, *La Cenerentola*, *L'elisir d'amore*, *Roméo et Juliette* i *La flauta màgica*.

Joan Ribalta
Tenor
Lindoro

Nascut a Sabadell. Estudià cant al Conservatori de Sabadell amb Teresa Boix i posteriorment amb Joan Cabero i Enriqueta Tarrés i a París a l'École Normale Alfred Cortot amb Isabel Garcisanz obtenint el Diplôme Supérieur de Chant. Primer Premi al Concurs Internacional de Bad Wilbad. Ha interpretat *La flauta màgica*, *Il barbiere di Siviglia*, *Così fan tutte*, *Carmina Burana*, *Der rosenkavalier*, *Carmen*, *Le nozze di Figaro*, *Fidelio*, *Don Pasquale*, *La Cenerentola*, etc., en diversos teatres: C.O.G.E. París, Osnabrück, Koblenz, Kammeroper Wien, Deutsche Oper de Berlin i altres. L'any 2000 va encarnar el personatge d'Ernesto de *Don Pasquale* amb l'Escola d'Òpera de Sabadell i el 2007, Don Ramiro de *La Cenerentola* amb la producció professional d'Òpera a Catalunya.

Carles Daza

Baríton
Taddeo

Estudis de cant al Conservatori del Liceu de Barcelona amb Maria Solé i Eduard Giménez. Primer Premi de veus masculines al Concurs Manuel Ausensi (2003). Ha realitzat recitals a diferents festivals del país. Participà en *La petita flauta màgica* i en *Manon* del Liceu. Guanyà la IX edició del Concurs de Cant Manuel Ausensi. Canta el rol de Comte a *Le nozze di Figaro* amb l'Escola d'Òpera de Sabadell. Ha cantat el paper de Gasparo en l'òpera *Rita* de Donizetti al Teatre Principal de Maó. Amb l'AAOS ha cantat *Cançó d'amor i de guerra*, *La rosa del azafrán*, *Marina*, *La traviata*, *La flauta màgica*, *Così fan tutte*, *Il barbiere di Siviglia*, *L'elisir d'amore*, *l'Homenatge a la sarsuela III* i *La bohème* amb notable èxit.

Xavier Aguilar

Baríton
Haly

Grau Superior de Cant en el Conservatori Superior de Música del Liceu amb els mestres Enric Serra, Eduard Giménez i Maria Soler. En el Cicle d'Òpera de la UB va intervenir a *Mozart i Salieri*, *La bella Galatea* i *Le Docteur Miracle*. Ha guanyat el Primer Premi en el VII Concurs Internacional de Cant Camerata Sant Cugat 2010 i el Premi Amics de l'Òpera de Sabadell, que li va valer interpretar els personatges de Luther a *Les contes d'Hoffmann*, Grégorio a *Roméo et Juliette*, Sagristà a *Tosca*, Sacerdot, Armat i Orador a *La flauta màgica*, Benoit i Alcindoro a *La bohème* i Raimondo a *Lucia di Lammermoor* per a Òpera a Catalunya.

Ximena Agurto

Soprano
Elvira

Neix a Lima (Perú). Realitza estudis al Conservatori de Música del Perú i Postgrau al Conservatori del Liceu de Barcelona, com a becària, sota el mestratge d'Eduard Giménez i en el Centre Plácido Domingo. Debuta a Munich en un recital a la Hubertussaal Schloss Nymphenburg. Ha realitzat concerts al Palau de la Música de Barcelona, Auditori de Madrid, La Haia, Holanda i Londres. Debuta *Marina* i *Gianni Schicchi* en el Conservatori del Liceu i *Violetta (La traviata)* al Palau Maricel de Sitges. Pamina (*La petita flauta màgica*) al Teatre del Liceu i a Sant Cugat. Ha guanyat el Premi de l'AAOS en el Concurs Internacional Francesc Viñas i recentment el Segon Premi Oficial del Concurs Internacional de Sarsuela "Ana Maria Iriarte".

Carla Mattioli

Mezzosoprano
Zulma

Nascuda a Belo Horizonte, Brasil. Llicenciada en cant a l'Universitat Federal de Minas Gerais. Ha estudiat cant amb Neyde Thomas a Curitiba i amb Maria Dolors Aldea a Barcelona. Ha interpretat Venus d' *Il ballo delle ingrate*, de Monteverdi, Dorabella de *Così fan tutte*, de Mozart, Suora zelatrice de *Suor Angelica* de Puccini, L'èccureil de *L'enfant et les sortilèges*, de M.Ravel i Ernestina de *L'occasione fa il ladro*, de G.Rossini. Solista en *L'Oratori de Nadal op.12*, de Camille Saint-Saëns, amb la Camerata Antiqua de Curitiba i en la *Simfonia n° 2* de Mahler. El 2009 va guanyar el Primer Premi en el Concurs de Cant *Salvalirico II*, a Salvador de Bahia.

Santiago Serrate
Director d'orquestra

Nascut a Sabadell (1975), es graduà en piano, contrabaix i composició. Debutà com a director als setze anys amb l'Escolania Coral de San Agustí. El 2001 guanyà per concurs la plaça de Director Assistent de la Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid. Dirigeix les principals orquestres espanyoles com també a Itàlia, Portugal, Mèxic i Xina. Ha obtingut gran èxit en el Gran Teatre del Liceu amb l'estrena nacional de *L'ape musicale*, a l'Auditorio de Galicia amb *La voix humaine* de Poulenc, en el Teatro de la Zarzuela amb *La calesera* i amb l'estrena d'*Estreno de una Artista/Gloria y Peluca*, en el Teatre Principal de Mallorca amb *Turandot* de Puccini i en el Maestranza de Sevilla amb *Lo speziale* de Haydn, *The telephone* de Menotti, *Der schauspieldirektor* de Mozart, *Cavalleria rusticana* de Mascagni, les estrenes a Espanya d'*Il prigioniero* de Dallapiccola i *Sarka* de Janacek, o amb la recuperació del *Cristoforo Colombo* de Ramon Carnicer. Entre els seus propers compromisos cal destacar concerts amb l'Orquesta Nacional de Espanya, una gira per Itàlia amb el Sax-Ensemble i les habituals col·laboracions amb el Teatro de la Maestranza i la Real Orquesta Sinfónica de Sevilla.

Daniel Gil de Tejada
Director del Cor

Carles Ortiz
Director d'escena

Jordi Galobart
Escenògraf

Nani Valls
Il·luminador

òperacatalunya

XXVIIè CICLE D'ÒPERA A CATALUNYA
XXXIIIa TEMPORADA D'ÒPERA A SABADELL

Producció i organització
d'Òpera a Catalunya:

Amics de l'Òpera de Sabadell

Membre de

Presidenta
i directora artística :

Mirna Lacambra

Patrocinen:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Fundació
BancSabadell

Ajuntament
de Sabadell

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Col·laboradors:

Cat *Música*

Ràdio Sabadell 94.1

DIARI DE *SABADELL*

HU
HOTEL UAPI
SABADELL

CARLOTA SEGALÀ

QUINTANA
ADVOCATS ASSOCIATS

GALERIA KOVIRA

LA VANGUARDIA